

været vendt og drejet i forespørgselsdebatter her i Folketinget indtil flere gange, så alle problemerne er kendt.

Det drejer sig i realiteten om at spørge regeringen, hvordan den vil sikre, at alle de tiltag og alle de regler, vi allerede har vedtaget, efterleveres i praksis ude i kommunerne eller i amterne, så virkeligheden for de mennesker, vi vedtager forbedringer for, også bliver forbedret, og det hele ikke bare bliver tomme ord. Derfor bliver debatten også så bred.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Else Winther Andersen fra Venstre kunne ikke støtte forslaget om motiveret dagsorden fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, og det kunne den socialdemokratiske ordfører, fru Else Marie Mortensen, heller ikke.

Men det er egentlig lidt interessant, for hvad er det, der står i den dagsorden, der er foreslået? Jo, der står, at servicen er utilstrækkelig, og det må regeringen vel kunne give os ret i, i og med at den fortsætter arbejdet med at gøre servicen bedre. Der er vel ingen grund til at gøre servicen bedre, hvis den allerede er tilstrækkelig, så min konstatering er korrekt.

Et af regeringspartiernes ordfører sagde, at det, der var nødvendigt, og det, der skulle til, var gode ressourcer til syge, ældre og handicappede; men det stemmer man altså imod. Man stemmer imod, at der skal gives øgede ressourcer til de syge, de ældre og de handicappede. Man stemmer imod, at de love og regler, Folketinget vedtager, skal efterleveres i hele landet. Man stemmer imod dagsordenens tre pinde, og hvordan vil fru Else Winther Andersen forklare det?

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg må erkende over for hr. Tom Behnke, at jeg ikke nåede at blive færdig med min ordførelse. Derfor fik jeg faktisk heller ikke sagt, at Venstre ikke kunne støtte den dagsorden, Fremskridtspartiet har foreslået, så det er lidt interessant, at hr. Tom Behnke stiller mig spørgsmålet: Hvad er grunden til, at vi ikke kan støtte den?

Jeg vil godt starte med at sige, at vi ikke kan støtte denne dagsorden, bl.a. fordi der er nogle uoverskuelige økonomiske betragtninger, når vi sidder og er ved at forhandle finansloven færdig, og fordi blækket knap er blevet tørt på budgetterne i kommunerne, før der her sendes nog-

le nye signaler. Betingelsen for, at kommunerne kan løse deres opgaver, er jo, at der er ro omkring deres økonomi, og så kan vi jo begynde at diskutere, om staten og regeringen har sørget for, at de har det. Vi har fået en ny udligningsordning, der har forringet mange kommuners økonomi, og sidst har vi oplevet en fremrykning af A-skatten.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er korrekt, at fru Else Winther Andersen ikke nåede at sige, at Venstre ville stemme imod; men da jeg hørte sangen om det kommunale selvstyre, kunne jeg tydeligt høre, hvor det bar hen, og jeg fik jo også ganske ret: Venstre sluttede med at sige, at de ikke kunne tilslutte sig forslaget om motiveret dagsorden.

Venstre argumenterede med, at vi har det kommunale selvstyre, og Venstre argumenterede med, at der i øjeblikket foregår finanslovforhandlinger. Men det forhindrer jo ikke, at man kan vedtage en sådan dagsorden, medmindre Venstre ikke ønsker at binde sig til, at der skal skabes forbedrede forhold for de syge, de ældre og de handicappede. Men så kan Venstre jo bare sige, at i finanslovforhandlingerne vil man gerne have frie hænder, så man ikke nødvendigvis behøver at forbedre forholdene for de syge, de ældre og de handicappede. Er det det, der ligger implicit i det, fru Else Winther Andersen står her og siger?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Undskyld, men jeg kan ikke nære mig. Jeg står her med alle de dagsordener, som er vedtaget vedrørende dette område. Det gælder forespørgsel nr. F 19 om psykiatrien, det gælder F 20 om nedbringelse af ventelisterne, og det gælder F 4 om ældreområdet. Vi kan såmænd gå helt tilbage til fru Else Winther Andersens minister-tid med den meget berømte dagsorden fra den 4. april 1990.

Alle disse dagsordener går ud på at skaffe øgede ressourcer til dette område, og den dagsorden, der er fremsat i dag, går egentlig kun ud på, at nu skal vi gennemføre det, vi har stemt om tre, fire, fem gange på rad, og som er enstemmigt vedtaget af Folketinget. Men så kommer man ud for, at de, der har stemt for hver enkelt dagsorden, lige pludselig ikke kan stemme for, at de ting også bliver ført ud i livet. Det er lidt uforståeligt.